

La variant de Bescanó

Les obres de millora a la carretera N-141e, a tocar del carril bici. Foto: LLU S SERRAT.

Les entitats i organitzacions que defensem una alternativa per a la variant de Bescanó (N-141) que eviti traslladar la carretera al nord del riu Ter, per l'impacte ambiental que podria significar, hem llegit la carta de l'alcalde d'Anglès publicada a El Punt Avui el dimecres 7 de maig de 2014.

Textualment la carta diu “en bona part l'estat actual de «la carretera de la vergonya» és degut a criteris que en el seu moment van ser presentats com a ecològics”. Pel que sembla, des d'eliminar el tren petit l'any 1969 fins a la via verda tot han sigut arguments “ecològics” que han impedit fer les millores pertinents a la carretera. Hi afegeix: “I es poden posar molts exemples sobre el fet

que amb l'excusa de l'ecologia no s'han realitzat els projectes com calia. A la llarga aquest fet suposa haver de modificar aquelles rutes. Exemples: la variant de Girona per Sant Daniel, el túnel de Bracons i l'eix transversal.” També planteja: “Sempre he cregut que una manera molt ecològica de fer les coses és fer les obres ben fetes.”

No podríem estar més d'acord amb el senyor Espinet en la seva darrera afirmació; estem totalment disconformes amb els punts previs, però. Com tothom sap, la coordinadora opositora a la variant de Sant Daniel defensava que aquesta passés per l'AP-7 i això és justament el que ha succeït vint anys després; ens la podríem haver estalviat. Amb l'eix Vic-Olot ha quedat palesa una intensitat d'ús molt per sota de la prevista. L'eix transversal no es pretenia desdoblant inicialment, per una qüestió de cost, no ambiental. I respecte a les obres ben fetes, suposem que el senyor Espinet no deu referir-se a l'estació del TAV de Girona –literalment un forat sense fons de diners públics i energia, per acabar deixant-nos un edifici que neix amb goteres i on es vol traslladar els autobusos, cosa que generarà una contaminació i uns sistemes de ventilació descomunals; vaja en la línia dels països més moderns–; o a tot el complex d'aparcaments i a tot el sòl industrial planificat a l'entorn de l'aeroport de Girona, ara novament en desús; o a l'aeroport de Lleida mateix; o als 290 habitatges aïllats aprovats a Maià de Montcal el 2011 (un municipi de 450 habitants). O a la inqüestionable necessitat de desdoblar l'N-II fins que es va fer el tercer carril de l'AP-7 (que també estava previst) i es va obligar els camions a passar-hi (com fan els països veïns del nord). O als més de 150 polígons industrials que hi ha planificats i/o parcialment executats a comarques gironines. Realment, deixar a mans de les administracions l'ordenació del territori és garantia d'obra ben feta i ecològica.

Retornant al cas que ens ocupa, la variant de Bescanó, pensàvem que la supressió dels trens va ser paral·lela a l'eliminació del tramvia a Barcelona, després que als anys cinquanta i seixanta la indústria de l'automòbil es consolidés a Catalunya a gran escala (amb la primera fàbrica de Seat a la Zona Franca) i es va voler afavorir aquest nou mitjà de transport ràpid i individual, en lloc dels serveis ferroviaris que havien esdevingut –en comparació– massa lents als entorns rurals i que destorbaven als carrers de les ciutats. Pel que fa a la via verda, no recordem que hi hagués cap discussió per part de ningú sobre el projecte en el seu moment... Tant de bo l'Ajuntament de Bescanó hagués proposat en el seu moment, tal com bé veu l'alcalde d'Anglès, fer passar l'N-141e per l'actual carril bici. Dissortadament, creiem que la idea original dels ajuntaments de tot l'àmbit sempre va ser la mateixa, fer passar l'N-141e pel nord del Ter, per tal de punxar cap a Sant Gregori (si bé la proposta actual descarta això darrer, ara com ara) i connectar amb l'N-II cap al nord.

És evident que l'N-141e ha de ser millorada substancialment i adequada al segle XXI. Tal com haurien de ser adaptats al segle XXI i als estàndards propis d'una societat avançada els serveis de transport públic. I el mateix mereixeria la política catalana de conservació de la natura. Vostè creu que és propi d'un país que pensa –en paraules seves– “ecològicament i a llarg termini” contaminar els aqüífers per criar porcs? Com pot ser que creem parcs naturals amb zero recursos econòmics i humans? Que només els veiem com un reclam turístic? Sap que recentment dos propietaris privats han tancat finques il·legalment en espais PEIN per fer-hi un circuit de trial i un de motocròs respectivament? O que l'única via legal per ficar la Bulli Foundation al cap de Creus és amb una llei excepcional? I que empreses d'immersió de l'Estartit han estat duent més gent de la permesa a les Medes? Sap que el 29 de març passat tota la comunitat científica de Catalunya (grups d'investigadors de totes les universitats i centres de recerca catalans), col·legis professionals i més d'un centenar d'organitzacions naturalistes i ecologistes van signar un manifest en què reclamaven a la Generalitat que deixi de desmantellar les polítiques de conservació del medi natural? Que mentre que el Departament d'Agricultura gairebé no ha variat el seu pressupost, malgrat la crisi, pel que fa al medi natural la retallada ha estat del 90%?

És hora de ser una mica més conseqüents i si es designa com a espai protegit un mer 30% del territori, que això sigui una realitat creïble i un motiu d'orgull i ja no de molèstia. I tal com vostè demana, que els projectes d'infraestructures es plantegin tècnicament amb la qualitat que correspon. I per aquí falla estrepitosament el projecte de la variant de Bescanó. Perquè no avalua més que dues alternatives pel nord del Ter. Per què no estudia amb el mateix rigor una alternativa pel sud de Bescanó i l'alternativa zero? Per motius tècnics, o pels interessos d'algú?

En realitat, senyor Espinet, gairebé demanem el mateix; que les coses es facin bé. Creiem que tant la millora de l'N-141e com la preservació del riu Ter són qüestions legítimes, i fóra desitjable que una no anés en detriment de l'altra. Potser el que cal, i no en tenim pràctica, és asseure'ns i parlar-ne; tècnics, representants de la Generalitat, autoritats locals i societat civil. Per trobar una solució que equilibri les diferents demandes; una “win-win” que va dir el president de la Generalitat, Artur Mas.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/743251-la-variant-de-bescano.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss